

Paalydende beholdt Centralkomiteen som en personlig Fordring“ (Beretning for Aaret 1900, Side 13). Hele dette Arrangement nævnes ikke med et eneste Ord i den offentliggjorte Beretning eller Regnskabsuddragene for 1899.

I „Grundbestemmelser for Centralkomiteen i København“ hedder det angaaende Regnskaberne og Kassens Revision i § 13: „Plenarforsamlingen vælger hvert Aar af Komiteens Medlemmer udenfor Bestyrelsen 2 Regnskabsrevisorer, 1 Regnskabsdecisor og 2 Kasserevisorer. Sidstnævnte skulle mindst een Gang aarlig til ubestemt Tid foretage et nøjagtigt Kasseeftersyn og derom aflægge Beretning i første Plenarforsamling, i fornødent Fald en ekstraordinær, som paa deres Begæring skal sammenkaldes“. Et saadant „til ubestemt Tid“ foretaget Kasseeftersyn har fundet Sted den 19. April 1899 — altsaa to Dage efter, at den omhandlede Transaktion med Landmandsbanken fandt Sted — og i den under 27. April 1899 offentliggjorte Beretning for Aaret 1898 findes herom følgende Erklæring:

„Ved det af undertegnede af Plenarforsamlingen valgte Kasserevisorer i Dag foretagne Eftersyn af Centralkomiteens Beholdninger fandtes beroende dels i Landmandsbankens Box-Afdeling og dels hos Komiteens Kassere samtlige de i denne Beretning anførte, de forskellige Fonds tilhørende Kasse- og Prioritetsobligationer med Undtagelse af Kr. 10,000 Østifternes Landkreditkasse Obligationer, der ere solgte i indeværende Aar og Kr. 140,000 i en Prioritetsobligation, der ogsaa var ordnet ved Omsætning i indeværende Aar.

Kassererens Beholdning optaltes og fandtes i Overensstemmelse med den førte Kassebog.

København, den 19. April 1899.

Peter N. Heering, *Martin R. Henriques,*
Grosserer. Vekselmægler.“

Efter denne Erklæring maa man gaa ud fra, at der for Kasserevisorerne under en for dem fyldestgørende Form har foreligget Bevis for, at Generalløjtnant Bahnson hæftede personlig for de 70,000 Kr., da jo ellers dette Beløb maatte mangle i Beholdningen. Saa vidt det kan skønnes af de offentliggjorte Uddrag af Regnskaberne, opføres ogsaa fremdeles denne personlige Fordring mellem de øvrige Aktiver som en Del af Fondens Formue. Der betales dog ingen Renter af denne Sum, ja der gøres end ikke noget som helst Forsøg paa at faa Renter eller noget Afdrag paa Renterne hos Generalløjtnant Bahnson, men heller ikke herom findes der i Beretningerne eller Regnskabsrevisorernes Erklæring nogen som helst Bemærkning. Af den (som Bilag 2) optrykte Skrivelse fra Centralkomiteen til Finansministeriet under 22. December 1903 fremgaar, at af bemeldte „70,000 Kr., er der ikke blevet betalt Renter, hvorhos dog bemærkes, at Generalløjtnant Bahnson efter Forhandling med Bestyrelsen i Aaret 1902 har ment fra 1. Januar 1903 at regne at kunne betale et aarligt Beløb af 1,000 Kr.“ Af det saaledes oplyste vil det ved den nævnte Anbringelse i Taarupgaard foraarsagede Tab af Fondens Midler kunne opgøres saaledes: 4 pCt. Rente af 140,000 Kr. fra December Termin 1896 til 17. April 1899: ca. 13,150 Kr.; 4 pCt. Rente af 70,000 Kr. fra 17. April 1899 til 1. Januar 1903: ca. 10,250 Kr. og for lidt betalt Rente for Aaret 1903: 1,800 Kr., i alt ca. 25,200 Kr. foruden Rentes Renter.

For Fuldstændighedens Skyld skal endnu kun tilføjes, at det først er gennem den i Maj 1901 offentliggjorte Beretning, at Centralkomiteens Bestyrelse finder sig foranlediget til at give Offentligheden nogen Underretning om den hele Affære. At Bestyrelsen, samtidig med at udtale sin Beklagelse over det lidte Tab, mener at kunne trøste baade Invaliderne og Offentligheden med, at dette Tab „ikke kan antages at ville have nogen Indflydelse paa de Understøttelser, der efter de hidtil fulgte Regler vil kunne ydes Invalidere og